

סֵדֶר הַלְמוּד לְיוֹם כ"ז מְנַחֵם אָב:

סֵדֶר לְקוּטֵי מוֹתְרֵי הַיּוֹמִי:

וְנַעַם הָעֲלִיּוֹן שׁוֹפֵעַ תָּמִיד, אֲבָל צָרִיכִין כָּלִי לְקַבֵּל עַל־יְדוֹ שִׁפְעַת נַעַם הָעֲלִיּוֹן. וְדַע, שֶׁעַל־יְדֵי צְדָקָה נַעֲשֶׂה הַכָּלִי לְקַבֵּל עַל־יְדָה מְנַעַם הָעֲלִיּוֹן שֶׁלְהוֹבִין דְּרַחֲמֵי מוֹתָא, כִּי צְדָקָה הִיא נְדִיבוּת לֵב, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (שְׁמוֹת כ"ה): "מֵאֵת כָּל אִישׁ אֲשֶׁר יִדְבְּנוּ לְבוֹ תִקְחוּ אֶת תְּרוּמָתִי", וְנְדִיבוּת לֵב, הֵינּוּ שְׁנֵי פִתְחֵי וְנִתְנֵיב הַלֵּב, וְעַל־יְדֵי־זֶה נִפְתָּחִין שְׁבִילֵי דְלִבָּא, וְנַעֲשִׂין כָּלִי לְקַבֵּל שֶׁלְהוֹבִין דְּרַחֲמֵי מוֹתָא, שֶׁנִּמְשָׁכִין מְנַעַם הָעֲלִיּוֹן כַּנ"ל. וַיֵּשׁ צְדָקָה שֶׁל אֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל, וַיֵּשׁ צְדָקָה שֶׁל חוּץ־לְאֶרֶץ, וְעַקֵּר הוּא הַצְּדָקָה שֶׁל אֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל, שֶׁעַל־יְדָה נַעֲשֶׂה כָּלִי לְקַבֵּל מְנַעַם הָעֲלִיּוֹן, שֶׁעַל־יְדֵי־זֶה הַהוֹלָדָה כַּנ"ל. וְזֶה בְּחִינַת (הוֹשַׁע י'): "זָרְעוּ לָכֶם לְצְדָקָה", כִּי עַקֵּר הַהוֹלָדָה – עַל־יְדֵי צְדָקָה כַּנ"ל. וְזֶה בְּחִינַת (בְּרֵאשִׁית ל"ז): "אֵלֶּה תוֹלְדוֹת יַעֲקֹב יוֹסֵף", הֵינּוּ שֶׁעַקֵּר הַהוֹלָדָה – עַל־יְדֵי יַעֲקֹב וַיּוֹסֵף. כִּי יַעֲקֹב הוּא בְּחִינַת צְדָקָה, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (תְּהִלִּים צ"ט): "מִשְׁפָּט וְצְדָקָה בְּיַעֲקֹב אֵתָה עָשִׂיתָ", וְעַקֵּר הַהוֹלָדָה – עַל־יְדֵי צְדָקָה כַּנ"ל, (שֶׁהִיא הַכָּלִי לְקַבֵּל הַשְּׁפָעַת נַעַם הָעֲלִיּוֹן כַּנ"ל, וַיּוֹסֵף הוּא בְּחִינַת נַעַם, כְּמוֹ שֶׁמֵּבֵאֵר לְקַמּוֹ):

וְעַל־יְדֵי הַהוֹלָדָה, דְּהֵינּוּ שְׁנוֹלָדִין וְנִתְרַבִּין בְּנֵי־אָדָם, עַל־יְדֵי־זֶה נִתְנַגְּלָה כְבוֹדוֹ יִתְבָּרַךְ בְּיוֹתֵר כַּנ"ל. וְזֶה בְּחִינַת (שָׁם כ"ב): "כָּל זֶרַע יַעֲקֹב כִּבְדוּהוּ", כִּי עַל־יְדֵי הַהוֹלָדָה שֶׁנַּעֲשֶׂה עַל־יְדֵי בְּחִינַת יַעֲקֹב, שֶׁהוּא בְּחִינַת צְדָקָה כַּנ"ל, עַל־יְדֵי־זֶה: 'כִּבְדוּהוּ', כִּי עַל־יְדֵי־זֶה נִתְרַבָּה כְבוֹדוֹ יִתְבָּרַךְ כַּנ"ל:

כַּנְ"ל. וְזֶהוּ: "אִף נִחַלְתָּ שְׁפָרָה עָלַי". 'נִחַלְתָּ' – זֶה בְּחִינַת יַעֲקֹב, בְּחִינַת (דְּבָרִים ל"ב): "יַעֲקֹב חֶבֶל נִחַלְתּוֹ", בְּחִינַת צְדָקָה. שְׁפָרָה – זֶה בְּחִינַת יוֹסֵף, בְּחִינַת (בְּרֵאשִׁית ל"ט): "וַיְהִי יוֹסֵף יִפְהַ תְּאֵר" וְכוּ', וַיִּפְהַ תְּאֵר זֶה בְּחִינַת יִפְהַ תְּאֵר, הַנֶּאֱמָר בְּדוֹד. וְדָרְשׁוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוֹרָנוּם לְבִרְכָה (סִנְהֶדְרִין צ"ג): 'אִישׁ תְּאֵר, שְׁמֵרָאָה פָּנִים בְּהִלְכָה', הֵינּוּ בְּחִינַת מַחִין, בְּחִינַת נַעַם, שְׁמֵנְעִימִים בְּהִלְכָה כַּנְ"ל. וְעַל־יְדֵי שְׁתֵּי בְּחִינּוֹת אֵלֶּה, יַעֲקֹב וַיֹּסֵף, שְׁתֵּם בְּחִינַת "נִחַלְתָּ שְׁפָרָה", עַל־יְדֵי־זֶה נַעֲשֶׂה הַהוֹלָדָה, שְׂאֵז הַחוֹבְלִים נוֹפְלִים בְּנַעֲימִים כַּנְ"ל. וְזֶה "יַעֲקֹב חֶבֶל נִחַלְתּוֹ". חֶבֶל זֶה בְּחִינַת חוֹבְלִים הַנְ"ל, שְׁנֵת־תִּקְנִים עַל־יְדֵי בְּחִינַת יַעֲקֹב, בְּחִינַת צְדָקָה, שְׁעַל־יְדָה הַהוֹלָדָה, שְׁעַל־יְדֵי־זֶה נִתְּתִקְנִים הַחוֹבְלִים, שְׁתֵּם הַמַּחִין שֶׁל חוּץ־לְאָרֶץ כַּנְ"ל. וְזֶה בְּחִינַת חֶבְלֵי לְדָה, בְּחִינַת חוֹבְלִים הַנְ"ל, שְׁנֵת־תִּקְנִים עַל־יְדֵי הַלְדָה כַּנְ"ל. גַּם זֶהוּ בְּחִינַת שְׁפָרָה הַנְ"ל בְּחִינַת שְׁפִיר וְשִׁלְיָא, בְּחִינַת הוֹלָדָה וְכוּ' ל:

וּמַחֲמַת שְׁתֵּם הַמַּחִין שֶׁל חוּץ־לְאָרֶץ שְׁתֵּם בְּחִינַת חוֹבְלִים, שְׁחוֹבְלִים זֶה לְזֶה בְּהִלְכָה, כִּי אֵינָם יְכוּלִים לְהַשְׁוֹת דַּעְתָּן יַחַד כַּנְ"ל, הֵם נוֹפְלִים בְּמַחִין שֶׁל אֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל שְׁתֵּם בְּחִינַת נַעַם, כִּדֵּי לְהַתְּתִקֵּן כַּנְ"ל. עַל־כֵּן לְפַעֲמִים כְּשֶׁפּוֹגְמִים הִרְבֵּה, חַם וְשָׁלוֹם, אֲזִי אֵינָם יְכוּלִין לְהַתְּתִקֵּן, אֲדַרְבָּא, גּוֹרְמִים פָּגָם גַּם לְהַמַּחִין שֶׁל אֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל, וְאֲזִי גַם הַמַּחִין שֶׁל אֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל אֵינָם יְכוּלִים לְהַשְׁוֹת עִצְמוֹן, כִּי נִפְגְּמוּ, חַם וְשָׁלוֹם, עַל־יְדֵי הַמַּחִין הַפּוֹגְמִים שֶׁל חוּץ־לְאָרֶץ, שֶׁנִּפְלוּ לְתוֹכָם כַּנְ"ל. וְזֶהוּ בְּחִינַת הַמַּחֲלֶקֶת שֶׁיֵּשׁ בְּאֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל גַּם־כֵּן:

וְכָלֵל הַדְּבָרִים – כִּי כָל הַנִּבְרָאִים וְכָל הַהוֹלָדוֹת, כָּלָם הֵם רַק בְּשִׁבִיל הַתְּגִלוֹת כְּבוֹדוֹ יִתְבָּרַךְ. וְעַקֵּר הַהוֹלָדָה – עַל־יְדֵי

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'תקכ"ג - אמר מוהר"ש זצ"ל "עך מצני מקוה שדך מצהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב"ל" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

הַצְדָּקָה, שְׁעַל-יָדָהּ נַעֲשֶׂה כְּלִי לְקַבֵּל מִנְעָם הָעֲלִיּוֹן, שְׁעַל-יְדֵי-זֶה נַעֲשֶׂה הַהוֹלָדָה, וְעַל-יְדֵי-זֶה נִתְגַּלָּה וְנִתְגַּדַּל כְּבוֹדוֹ יִתְבָּרַךְ כַּנִּלְ"ל. וְזֶה אֹתוֹת תְּרוּמָה הֵם סוּפֵי-תְבוּת: לַחֲזוֹת בְּנַעֲמֵם ה' וּלְבַקֵּר בְּהִיכָלוֹ (תְּהִלִּים כ"ז), כִּי תְרוּמָה, הֵינּוּ צְדָקָה שֶׁהִיא נְדִיבוּת לֵב, בְּחִינַת: "מֵאֵת כָּל אִישׁ אֲשֶׁר יִדְבְּנוּ לְבוֹ תִקְחוּ אֵת תְּרוּמָתִי", עַל-יָדָהּ נַעֲשֶׂה כְּלִי לְקַבֵּל מִנְעָם ה', שְׁעַל-יְדֵי-זֶה נִמְשָׁךְ הַתְּגַלּוֹת כְּבוֹדוֹ יִתְבָּרַךְ, שֶׁהוּא בְּחִינַת: "וּבְהִיכָלוֹ כָּלוֹ אָמַר כְּבוֹד". וְזֶהוּ: "לַחֲזוֹת בְּנַעֲמֵם ה' וּלְבַקֵּר בְּהִיכָלוֹ" - סוּפֵי-תְבוּת: תְּרוּמָה כַּנִּלְ"ל. וְזֶה בְּחִינַת הַשִּׁירָה, בְּחִינַת (שְׁמוֹעַל-ב כ"ג): "נְעִים זְמֵרוֹת יִשְׂרָאֵל" (וְלֹא גָלָה יוֹתֵר):

אֲשֶׁרִי הַזֹּכָה לְהַרְגִישׁ נְעִימוֹת הַתּוֹרָה. כִּי יֵשׁ נְעִימוֹת בַּתּוֹרָה, וְזֶהוּ הָעֵקֶר, לְזַכּוֹת לְהַרְגִישׁ הַנְּעִימוֹת שֵׁשׁ בְּהַתּוֹרָה:

("דַּרְכֵיךָ דַרְכֵי נֶעֱמֵם וְכָל נְתִיבֹתֶיךָ שְׁלוֹם" (מִשְׁלֵי ג) נִרְאֶה לִי)

סֵדֶר קִצּוֹר לְקוּפֵי מוהר"ן הַשּׁוֹמְרִים:

ג מַחֲזִין שֶׁל אֶרֶץ-יִשְׂרָאֵל הֵם בְּחִינַת נְעִימוֹת הַתּוֹרָה. בְּחִינַת שְׁלוֹם. וּמַחֲזִין שֶׁל חוּץ לְאֶרֶץ הֵם בְּחִינַת חוּבְלִים בְּחִינַת מַחְלָקֵת. וְעַל-יְדֵי צְדָקָה בְּפֶרֶט צְדָקָה שֶׁל אֶרֶץ-יִשְׂרָאֵל נַעֲשֶׂה כְּלִי לְקַבֵּל הַשְּׁפָעֶת הַנְּעָם הַזֶּה. וּמִנְעָם הָעֲלִיּוֹן נִמְשָׁכֶת הַהוֹלָדָה שְׁזוֹכָה הָאָדָם לְבָנִים שְׁעַל יָדָם נִתְגַּלָּה כְּבוֹדוֹ יִתְבָּרַךְ בְּיוֹתֵר. כִּי עֵקֶר הַתְּגַלּוֹת כְּבוֹד הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ הוּא עַל-יְדֵי הָאָדָם כַּנִּלְ"ל וְעַל כֵּן עַל-יְדֵי-זֶה נִתְתַּקְנִין הַמַּחֲזִין שֶׁל חוּץ לְאֶרֶץ. כִּי כָּל קְלִקוּלָם הִיָּה עַל-יְדֵי פָגַם הַכְּבוֹד. וְעַל כֵּן בּוֹדֵאֵי עַל-יְדֵי הַתְּגַלּוֹת הַכְּבוֹד יְכוּלִין לְהַתְתַּקֵּן. אֲבָל כְּשֶׁחָם וְשְׁלוֹם הַמַּחֲזִין שֶׁל חוּץ לְאֶרֶץ פְּגוּמִים הִרְבֵּה עַל-יְדֵי שְׁפָגְמוֹ הִרְבֵּה בְּכְבוֹדוֹ יִתְבָּרַךְ אִין יְכוּלִים לְהַתְתַּקֵּן

אֲדַרְבָּא אֱלוֹ הַמַּחִין שֶׁל חוּץ-לְאָרֶץ פּוֹגְמִין גַּם הַמַּחִין שֶׁל אֶרֶץ-
 יִשְׂרָאֵל שֶׁהֵם בְּחִינַת שְׁלוֹם וְאִז נַעֲשֶׂה מַחְלָקַת בְּאֶרֶץ-יִשְׂרָאֵל גַּם
 כֵּן. וְזֶהוּ עֲנִין הַמַּחְלָקַת שִׁישׁ עֲכָשׁוּ בְּחוּץ לְאָרֶץ וּבְאֶרֶץ-יִשְׂרָאֵל:
 ד כְּשֶׁאִין פּוֹגְמִין בְּכְבוֹדוֹ יִתְבָּרַךְ וְאִז זֹכִין לְמַחִין שֶׁל אֶרֶץ-יִשְׂרָאֵל
 שֶׁהֵם בְּחִינַת נַעַם אִז זֹכִין לְהַרְגִישׁ נְעִימוֹת הַתּוֹרָה. כִּי יֵשׁ
 נְעִימוֹת בַּתּוֹרָה וְזֶהוּ הָעֵקֶר לְזִכּוֹת לְהַרְגִישׁ הַנְּעִימוֹת שִׁישׁ
 בַּתּוֹרָה אֲשֶׁרִי הַזּוֹכָה לָזֶה:

סֵדֶר יְפִי מִלִּהְרַצִּי"ת הַיּוֹמִי:

וְהִלְכְנוּ בַפֶּחִי נֶפֶשׁ מְאֹד, גַּם בְּתוֹךְ דְּבָרָיו הַזְכִּיר לְשׁוֹן שֶׁל חַשֵּׁשׁ
 מְרַגְלִים חֵם וְשְׁלוֹם שֶׁנִּקְרָא בְּלִשׁוֹנָם וְהָיָה לִי צַעַר גָּדוֹל וּפְחַד מְאֹד,
 וְהִלְכְנוּ עִם הַבִּילְעֵט לְבֵיתֵנוּ וְעָלִיתִי עַל הָעֵלְיָה וַיִּשְׁבְּתִי מִשְׁתוֹמֵם
 אַחַר כֶּךָ הִלֵּךְ הַבַּעַל הַבַּיִת רַבִּי אַבְרָהָם הַנְּזַכָּר לְעִיל וְדַרְשׁ וְחָקַר,
 עַד שֶׁנִּזְדַּע לּוֹ מִי שֶׁבָקִי בְּלִשׁוֹן רוּסְיָה וְחָזַר לְבֵיתוֹ וְקָרָא אוֹתִי
 וְחָזַרְתִּי וְהִלְכְתִי עִמּוֹ לְעִיר בִּיאָלֶע, וּבָאֵנוּ לְבֵית אוֹתוֹ הָאִישׁ, וְלֹא
 מָצָאנוּ אוֹתוֹ בְּבֵיתוֹ וְהִלְכְנוּ לְבֵית קַאוֹוִינִי וַיִּשְׁבְּנוּ שָׁם לְפוּשׁ
 וַיִּשְׁבְּנוּ שָׁם הַרְבֵּה עַד שֶׁנִּזְדַּע שָׁם מֵאִישׁ אֶחָד שֶׁיִּזְדַּע בְּלִשׁוֹן
 רוּסְיָה, הֵינּוּ סוֹפֵר אֶחָד שֶׁנִּשְׁאַר מִבֵּית הַקּוֹנְסֵלִיר שֶׁל רוּסְיָה כִּי אִז
 בְּאוֹתָהּ הָעֵת לֹא הָיָה שָׁם קוֹנְסֵלִיר שֶׁל רוּסְיָה, כִּי נָסַע לְבֵיתוֹ
 מִחֲמַת מְרִיבַת הַגְּרַעֲקִין (הַיּוֹנִים) בִּידוּעַ. וְעַל יְדֵי זֶה הָיוּ לָנוּ יְסוּרִים
 כָּל כֶּךָ. וְהִלְכְנוּ לְבֵית הַסּוֹפֵר הַנְּזַכָּר לְעִיל, וַיִּצָּא לְקַרְאֵתֵנוּ לְבֵית
 הַשַּׁעַר וְסַפְרָנוּ מְבַקְּשֵׁנוּ וְלָקַח הַבִּילְעֵט וְקָרָא אוֹתוֹ וְאָמַר שְׁכַתוֹב
 בּוֹ שֶׁאֲנִי מִהַקִּיסָר מֵאוֹסְטְרִיָּה, אֲבָל אָמַר שֶׁלֹּא יֵשֶׁר בְּעֵינָיו הַחוֹתָם
 שֶׁנִּחְתָּם עָלָיו (הֵינּוּ חוֹתָם הַנֶּשֶׁר שֶׁקוֹבְעִין עָלָיו) כִּי לֹא הָיָה נֶכֶד כָּלֵל
 תְּמוּנַת אוֹת מִהַחוֹתָם כִּי בְּאֶמֶת הָיָה מְטֻשְׁטֶשׁ מְאֹד, וְחַתִּימַת יַד
 הַגְּרָף לוֹדְזִירֵן בְּעֲצָמוֹ שֶׁהָיָה כְּתוֹב שָׁם, אָמַר שֶׁאִינוּ מַכִּיר כְּתִיבַת

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'תתקד - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדף צהד מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות -

ידו, כי זה כָּבַר שְׁתֵּים-עָשָׂר שָׁנִים שֶׁהוּא בְּכֹאן אֲבֵל זֶה הוּא תְּמוּנָה בְּעֵינָיו שֶׁהַחֹתֶם הֶעָגַל שְׁקוּבְעֵין הוּא מְטֹשֶׁטֶשׁ מְאֹד מְאֹד עַד שֶׁלֹּא נִכָּר צִיּוֹר הַנְּשָׂר וְהָאוֹתִיּוֹת כָּלֵל וְהָיָה לָנוּ צֶעַר גָּדוֹל וְתַכְף הָלָךְ עַל הָעֲלִיָּה וְלָקַח הַבִּילְעֵט וְהֶעֱתִיק אוֹתוֹ אֹת בָּאוֹת וְהִבִּיא לָנוּ הַבִּילְעֵט שְׁלָנוּ, וְגַם הִהֲעֲתָקָהּ. רַק כִּתְּב הִהֲעֲתָקָה חֲתָם בַּחֲתִימָה, וְאָמַר לָנוּ בְּעַל פֶּה שְׁכָתוּב שֵׁם שֶׁהַבִּילְעֵט הוּא שְׁאֲנִי מֵאֲנָשֵׁי קִיר"ה מֵאוֹסְטְרִיָּה, אֲבֵל חֲתִימַת יַד הַגֶּרֶף הַנְּזָכָר לְעִיל אֵינוֹ מִכִּיר וְתַכְף הָיָה פֶּחַד גָּדוֹל בְּלִבִּי, אוֹלֵי יִקְלָקֵל יוֹתֵר חֵם וְשָׁלוֹם:

וְהֵנָּה כָּבַר הָיָה אַחַר חֲצוֹת שְׂאֵי אֶפְשָׁר עוֹד לְהִתְקַרֵּב לְבֵית הַקּוֹנְסֵלְיֹר, וְהִתְכַּרַח לְהַמְתִּין עַד לְמָחָר וְחֲזַרְתִּי מִשֵּׁם בְּפַחֵי נַפְשׁ וּבִדְאָגָה גְּדוֹלָה וּמָרָךְ לֵבָב מְאֹד, כִּי אֲנִי גֵר בְּאֶרֶץ נִכְרִיָּה וְכִשְׁהַקּוֹנְסֵלְיֹר לֹא יִקְבְּלֵנִי חֵם וְשָׁלוֹם, בְּפָרֵט בְּשַׁעַת מְלַחְמָה כְּזוֹאת מִי יוֹדֵעַ מַה יְהִיָּה מִזֶּה אַחַר כֵּן הִכְרַחְתִּי לִילֵךְ עוֹד הַפַּעַם לְהוֹסְקִיעַ, לַעֲשׂוֹת שָׁם קִין אוֹדוֹת הַסְּפָרִים שֶׁהַשְּׂאֲרָנוּ שָׁם וּבָאֵנוּ לְשָׁם וְהָיוּ לִי שָׁם קֶצֶת יְסוּרִים קִדְּם שְׁמַצָּאתִי הָאֲנָשִׁים שֶׁהָיָה לִי עֶסֶק עִמָּהֶם, וְלָנוּ בְּבֵית רַבִּי יַעֲקֹב חֲזוֹן הַנִּלְלִי:

צֶה וְהֵנָּה בְּיוֹם חֲמִישֵׁי אַחַר הַתְּפִלָּה עָשִׂיתִי קִין וְסוּף אוֹדוֹת הַסְּפָרִים וּבְעֲזֵרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ קִבְּצָתִי שָׁם מְעוֹת בְּעַד כָּל הַסְּפָרִים שְׁמִכְרָתִים שָׁם בְּעָרֶךְ מֵאָה וְעֶשְׂרִים טָאֲלִיר וְזֶה הָיָה לִי לִישׁוּעָה גְּדוֹלָה, כִּי בְּעֵת כְּזוֹאת צָרִיכִין הוֹצָאָה מְרַבָּה:

צו וְהֵנָּה כָּל הַסְּבוּבִים וְהַגְּלוּלִים שְׁסַבֵּב הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עִמָּנוּ בְּאֵלוּ הַיָּמִים בְּהוֹסְקִיעַ וְגֵאֲלִיטֵעַ אֵי אֶפְשָׁר לְבֹאֵר כִּי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ הִרְבָּה לְהַפְּלִיא עִמָּנוּ חֶסֶדוֹ בְּכָל יוֹם וּבְכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה:

סדר לקוטי עיצות הייפוי:

למה שפמכין כף אל כף בשעת התפלה, כי על-ידי זה נטהר אור המקום שאיש הישראלי מתפלל שם, ושואב אור הקדוש כמו בארץ ישראל. נמצא על-ידי זה התפלה היא באיורא דארץ-ישראל, והיא תקון מחשבות זרות שבתפלה, גם מבטל מחשבות עבודה זרה, גם נתבטל הרג ואבדון מן העולם (שם מד).

לט אפלו כשעומד להתפלל במקום שהתפלל צדיק, אף על פי כן קשה לו מאד להתפלל שם, כי אינו מרגיל באיורא של מקום, וכל שכן להפך. על-כן צריך לקבוע מקום לתפלתו כמו שאמרו רבותינו ז"ל (שם).

מ על-ידי התפלה נתגלו סודות התורה (שם).

מא המחשבות זרות נקראים מבול, שמבלבלין את תפלתו. ותקונו שיתן צדקה לארץ ישראל, ועל-ידי זה הוא נכלל באיורא דארץ ישראל, ועל-ידי זה הוא נצל ממחשבות זרות. גם על-ידי זה נודבך מחו הינו מחשבתו והוא תקון הברית (שם).

מב על-ידי שאדם נתעורר בידיים שלו בשעת התפלה ומכה כף אל כף, על-ידי זה נהנה הדבור, והפה המקבל את הדבור לתוכו (שם מה).

מג גם על ידי מחיאת כף בשעת התפלה נמתקין הדינים, ועל ידי זה נצל משכחה, גם מבטל המחלקות (שם מו).

מד מה שמתפללין בכח, שהוא מכנים כל כחו באותיות התפלה בבחינת כל עצמותי תאמרנה וכו', אלו הדבורים שמדבר בכח הם עצמם הדבורים של הקדוש ברוך הוא, ועשרה מאמרות שבהם נברא העולם מקבלין כח מכח אתון אלו (שם מח).

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'תתקו - צמח מנוהרני"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צהד מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
- חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות -

מה תפלה בכה היא סגלה לבנים, ומצלת מריב ומחלקות, ומתגבר האמת וחוזרין הכל להשם יתברך לעבדו שכם אחד, ונתגלה ונתפרסם הרבי האמת שבדור (שם).

מו תפלה בכה וארץ ישראל ומצות סכה הם בחינה אחת ותלויים זה בזה (שם).

מז עקר התפלה תלוי בלב, שישים כל לבו עליה, דהינו שיקשר מחשבות הלב היטב לדבורי התפלה, שלא יהיה לבו רחוק מהדבורים, רק ישמע היטב מה שהוא מדבר, ועל ידי זה נתגלה ונתגדל מלכותו יתברך ונזפל מלכות הרשעה, ונמשך לישראל חיות גדול ושפע ועשירות גדול וברכה עד בלי די, ונעשה על ידי זה יחודא עלאה ויחודא תתאה, וזוכה להתגלות אורייתא דעתיקא סתימאה (שם מט).

סדר ספורי מעשיות הימני:

אחר כך ראיתי שהם מלאים נאוף מפש, ויש שם נאוף הרבה עד שנעשה כהתר אצלם ואמרתי להם, שבשביל זה נתקלקל אצלם הטעם והריח והמראה כי זה המלך האכזר השאיר אצלם שלש כחות עבדים הנ"ל, שיהיו הולכים ומקלקלים את המדינה שהיו הולכים ומדברים ביניהם נבול פה, והכניסו נבול פה בתוך המדינה, ועל ידי נבול פה נתקלקל הטעם שכל הטעמים הם טעם נבלה וכן הם הכניסו שחד במדינה ועל ידי זה נחשכו העינים ונתקלקל המראה, כי "השחד יעור עיני חכמים" וכן הם הכניסו נאוף במדינה, ועל ידי זה נתקלקל הריח (ועין במקום אחר בדברינו שעל ידי נאוף נפגם הריח) על כן, תראו לתקן את המדינה משלש עברות אלו, ולחפש אחרי האנשים הנ"ל ולגרשם ואז כשתתקנו שלשה עברות אלו, לא די שיתתקן הטעם והמראה והריח, כי אם

גַּם הַגִּנְנִי שֶׁנֶּאֱבַד יוּכַל גַּם-כֵּן לְהַמְצִיא וְעָשׂוּ כֵּן וְהִתְחִילוּ לְתַקֵּן אֶת
הַמְּדִינָה מִשָּׁלֹשׁ עֲבֻרוֹת אֱלוֹהִים וְחִפְּשׂוּ אַחֲרֵי הָאֲנָשִׁים הַנִּ"ל, וְהָיוּ
תּוֹפְסִים אֶת אֵיזָה אָדָם וְשׂוֹאֲלִין אוֹתוֹ: מֵהֵיכָן בָּאתָ לְכָאן? עַד
שֶׁנִּתְבָּרְרוּ אֲצֵלָם הָאֲנָשִׁים שֶׁל הַמֶּלֶךְ הָאֲכֹזֵר הַנִּ"ל, וְגִרְשׁוּ אוֹתָם
וְתַקְּנוּ אֶת הַמְּדִינָה מִעֲבֻרוֹת הַנִּ"ל בְּתוֹךְ כֶּךָ נַעֲשֶׂה רַעֲשׁ: אֲפֹשֶׁר
אֶף-עַל-פִּי-כֵן זֶה הַמְּשַׁנֵּעַ שֶׁהוֹלֵךְ וְאוֹמֵר שֶׁהוּא הַגִּנְנִי, וְכָל אֶחָד
מִחֲזִיק אוֹתוֹ לְמְשַׁנֵּעַ, וְזוֹרְקִין אַחֲרָיו אֲבָנִים וּמְגַרְשִׁין אוֹתוֹ, אֲפֹשֶׁר
אֶף-עַל-פִּי-כֵן אוֹלֵי הוּא הוּא הַגִּנְנִי בְּאַמֶּת?! וְהִלְכוּ וְהִבִּיאוּ אוֹתוֹ
לְפָנֵיהֶם (הֵינּוּ לְפָנֵי אֱלוֹהִים שֶׁיָּשֻׁבוּ וְתַקְּנוּ אֶת הַמְּדִינָה וְגַם הוּא הֵינּוּ הַחֲרָשׁ שֶׁמִּסְפָּר
כָּל זֶה הָיָה שָׁם) וְאָמַרְתִּי: בְּיָדַי זֶה הוּא הַגִּנְנִי בְּאַמֶּת! (נִמְצָא שֶׁנִּתְתַּקֵּן
עַל יְדוֹ הַמְּדִינָה הַזֹּאת) נִמְצָא, שֶׁיֵּשׁ לִי הַסִּפְּקָה מֵאוֹתוֹ הַמְּדִינָה שֶׁל
עֲשִׂירוֹת, שֶׁאֲנִי חַי חַיִּים טוֹבִים כִּי אֲנִי תַקַּנְתִּי אֶת הַמְּדִינָה הַנִּ"ל
כִּנִּ"ל וְעַתָּה אֲנִי נוֹתֵן לָכֶם בְּמִתְנָה אֶת הַחַיִּים טוֹבִים שְׁלִי! וְנַעֲשֶׂה
שָׁם שְׂמִיחָה גְּדוֹלָה וְחֵדוּהָ רַבָּה מְאֹד: (וְכֵן כָּל הַבְּעִטְלִיר שֶׁהַנִּ"ל כָּלָם חָזְרוּ
וּבָאוּ עַל הַחֲתָנָה, וְנָתְנוּ בְּמִתְנָה לְדַרְשָׁה מֵהַשְּׂבֵת חֲלָה בְּרָכוּ אוֹתָם שֶׁיְהִיוּ
כְּמוֹתָם וְעָבְדוּ נָתְנוּ זֹאת בְּמִתְנָה לְדַרְשָׁה): הָרֵאשׁוֹן נָתַן לָהֶם בְּמִתְנָה
חַיִּים אַרְבָּעִים, וְהַשֵּׁנִי נָתַן לָהֶם בְּמִתְנָה חַיִּים טוֹבִים בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי
חָזְרוּ וְנִזְכְּרוּ הַזּוּג הַזֶּה וְהָיוּ בּוֹכִים וּמְתַנַּעְנְעִים: אֵיךְ לוֹקְחִין בְּכָאן
אֶת הַבְּעִטְלִיר הַשְּׁלִישִׁי, שֶׁהָיָה כְּבֵד פֶּה? בְּתוֹךְ כֶּךָ וְהֵנָּה הוּא בָּא,
וַיֹּאמֶר: הַגִּנְנִי! וְנָפַל עֲלֵיהֶם, וְנָשַׁק אוֹתָם וְאָמַר לָהֶם גַּם-כֵּן כִּנִּ"ל:
בְּתַחֲלָה בִּרְכֵתִי אֶתְכֶם שֶׁתְּהִיוּ כְּמוֹנֵי, עַתָּה אֲנִי נוֹתֵן לָכֶם בְּמִתְנָה
לְדַרְשָׁה שֶׁתְּהִיוּ כְּמוֹנֵי וְאַתֶּם סְבוּרִים שֶׁאֲנִי כְּבֵד פֶּה? אֵין אֲנִי כְּבֵד
פֶּה כָּלֵל, רַק שֶׁהַדְּבוּרִים שֶׁל הָעוֹלָם, שֶׁאֵינָם שְׂבָחִים לְהֵשֵׁם
יִתְבָּרֵךְ, אֵין בָּהֶם שְׁלִימוֹת (וְעַל כֵּן הוּא נִרְאָה כְּכֵד פֶּה כִּי הוּא כְּכֵד פֶּה
מֵאלוֹ הַדְּבוּרִים שֶׁל הָעוֹלָם שֶׁאֵין בָּהֶם שְׁלִימוֹת) אֲבָל בְּאַמֶּת אֵין אֲנִי כְּבֵד

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'תתקח - צמח מנוהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדף צהד מצפרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

פה כלל, אדרבא אני מליץ ודברן נפלא מאד ואני יכול לדבר חידות ושירים (שקורין לידער) נפלאים, עד שאין נמצא שום נברא בעולם שלא ירצה לשמע אותי ובאלו החידות והשירים שאני יודע, יש בהם כל החכמות ויש לי הסכמה על זה מאותו האיש גדול הנקרא "איש חסד האמת" (דער גרוסיר מאן דער אמתיר איש חסד בזה הלשון ספר רבנו זכרוננו לברכה) ויש בזה מעשה שלמה.

סדר שלחו ערוף הימני:

(ג) העושה סוכה למטה בבית תחת הגג שהסירו הרעפים אע"פ שנשארו עדיין העצים הדקים שהרעפים מונחים עליהם כשרה: הגה וכן מותר לעשות הסוכה תחת הגגות העשויות לפתוח ולסגור ומותר לסגור מפני הגשמים ולחזור ולפתחן (מהרי"ל) ואפילו ביום טוב שרי לסגור ולפתחן (אגודה דיומא ומהרי"ו) אם יש להם צירים (ד"ע) שסוגר ופותח בהן ואין בזה לא משום סתירה ובנין אוהל ביום טוב ולא משום תעשה ולא מן העשוי רק שיזהר שלא ישב תחתיהן כשהן סגורין שאז הסוכה פסולה:

סימן תרכז (א) (צריך לישב באויר הסוכה) הישן תחת המטה בסוכה אם היא גבוהה י' טפחים לא יצא: (ב) הישן תחת הכילה בסוכה אם אינה גבוהה עשרה טפחים או שאין לה גג רחב טפח יצא: (ג) העצים היוצאים מארבע ראשי המטה אסור לפרוס עליהן סדין ולישן תחתיו אפילו אם אינם גבוהים עשרה אבל אם אחד יוצא באמצע המטה בראשה והשני במרגלותיה כנגדו ונותנים כלונסות (פירוש עצים ארוכים כעין קנה של רומח) מזה לזה מותר לפרוס סדין עליו ולישן תחתיו משום דאין לה גג רחב טפח למעלה והוא שלא יהיו גבוהים עשרה טפחים ויש מכשירים אפילו בגבוהים עשרה טפחים: (ד) פירס סדין תחת הסכך לנוי אם הוא בתוך ארבעה טפחים לגג כשרה ואם הוא רחוק ד' טפחים

מן הגג פסולה ואם אינו לנוי אע"פ שהוא בתוך ארבעה טפחים פסולה (ויש ליוזר שלא לתלות שום נוי סוכה רק בפחות מד' לסוכה) (מהרי"ל):

סימן תרכח (א) סוכה שתחת סוכה העליונה כשרה והתחתונה פסולה והני לי שיכולה התחתונה לקבל כרים וכסתות של עליונה ואפילו ע"י הדחק ויש ביניהם עשרה טפחים אבל אם אין ביניהם עשרה טפחים או שיש ביניהם עשרה טפחים אבל אינה יכולה לקבל כרים וכסתות של עליונה אפילו ע"י הדחק התחתונה כשרה אם היא מסוככת כהלכתה אפילו אם העליונה למעלה מעשרים ואם אינה מסוככת כהלכתה ומתכשרת ע"י סכך העליונה צריך שלא יהא סכך העליונה גבוה מן הארץ למעלה מעשרים אמה: (ב) העושה סוכתו בראש העגלה או בראש הספינה אם אינה יכולה לעמוד ברוח מצויה דיבשה פסולה אבל אם יכולה לעמוד ברוח מצויה דיבשה אפילו אם אינה יכולה לעמוד ברוח מצויה דים כשרה: (ג) עשאה בראש הגמל או בראש האילן כשרה ואין עולין לה ביום טוב מקצתה על האילן ומקצתה בדבר אחר אם הוא בענין שאם ינטל האילן תשאר היא עומדת ולא תפול עולין לה ביום טוב ואם לאו אין עולין לה ביום טוב:

סימן תרכט (א) דבר שמסככין בו צריך שיהיה צומח מן הארץ ותלוש ואינו מקבל טומאה אבל דבר שאינו צומח מן הארץ אף על פי שגידולו מן הארץ ואינו מקבל טומאה כגון עורות של בהמה שלא נעבדו שאינם מקבלים טומאה או מיני מתכות אין מסככין בהם (וכן אין מסככין בעפר) (ר"ן): (ב) וכן דבר שמקבל טומאה כגון שפודין וארוכות המטה וכל הכלים אין מסככין בהם ואפילו אם נשברו שלא נשאר בהם

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'תתקי - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שידך צהר מצפוי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות -

שיעור קבלת טומאה: (ג) סיככה בחיצים שאין להם בית קיבול כשירה ושיש בהם בית קיבול פסולה: (ד) סיככה בפשתן שלא נידק ולא ניפץ כשרה דעין בעלמא הוא אבל אם נידק וניפץ פסולה: (ה) בחבלים של פשתן פסולה של גמי ושל סיב כשרה:

סדר לקוטי תפלות הימני:

תכד: רבנו של עולם אתה לבד יודע תקף הנם שהיה אז בימי מרדכי ואסתר שזכו לנצח מלחמת המן עמלק, למחות שמם וזכרם מן העולם, ואיך זכו להמשיך על ידי זה הארה נפלאה וישועה נוראה בכל דור ודור ואיך עתה כל חיותנו ותקותנו לצאת מגלותנו בגוף ונפש, הוא רק על ידי תקף הנם הזה כי אנו עומדים ומצפים לישועתך באשר עזרתם אז להכניע ולשבר קלפת המן עמלק לעקר ולבטל ולהכניע והמתו הגדולה, ולגלות אמונת השגחתך בעולם, ולחזור ולקיים ולקבל מחדש קדשת תורתך הקדושה כן תעמד בעזרתנו סלה בכל דור ודור, עד אשר תנצח המלחמה בשלמות למחות זכר עמלק לגמרי ולהעביר רוח הטמאה מן הארץ, ולהשיבנו אליך באמת ולהוציאנו מגלותנו המרמה על כן באתי לפניך אדון הנפלאות שתשים לבך לגדל צרות נפשנו ותביט בענינו ועמלנו, ואל תביט במעללנו, ותעשה עמנו נסים נפלאים ונוראים, נסים של פורים, באפן שתסבב סבות לטובה, שנזכה לשוב אליך בחיינו חיש קל מהרה, ולא נשוב עוד לכסלה:

תכה: רבנו של עולם מחיה מתים, "אלקים חיים ומלך עולם" רחם עלינו ותחיינו וקיימנו, וקדשנו וטהרנו מטמאת מת שהיא אבי אבות הטמאה, שהם הרהורי נאוף שהתגברו והתפשטו בעולם מאד, עד אשר "טבענו ביון מצולה ואין מעמד" באנו במעמקי

מִיָּם וְשִׁבְלֵת שְׁטַפְתָּנוּ וַכֵּנוּ בְּכַח קְדוּשַׁת מִצְוֹת פּוּרִים שְׁנִזְכָּה לְקַבֵּל
 וּלְהַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ קְדוּשַׁת וְטַהֲרַת הַפָּרָה אֲדָמָה תְּמִימָה, לְטַהֲרָנוּ
 בְּאַמֶּת מְטֻמְאֵת מֵת בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא וְאִזְכָּה עַל יְדֵי זֶה
 לְקַבֵּל חַג הַפֶּסַח הַקָּדוֹשׁ, זְמַן חֲרוּתֵנוּ, בְּקְדוּשָׁה גְדוֹלָה וּבְשִׁמְחָה
 רַבָּה וְעֲצוּמָה וְנִזְכָּה בְּרַחֲמֵיךָ לְקַיֵּם כָּל הַמִּצְוֹת שֶׁל פֶּסַח בְּקְדוּשָׁה
 גְדוֹלָה וּבְשִׁמְחָה וְחֵדוּהָ רַבָּה וְתַעֲזָרְנוּ וְתוֹשִׁיעֵנוּ וְתִשְׁמְרָנוּ בְּרַחֲמֵיךָ
 הַרְבִּיּים, מִמַּשְׁהוֹ חָמִץ וּשְׂאֵר שְׂלֵא יִמָּצֵא בְּגִבּוֹלֵנוּ וּבְרִשׁוּתֵנוּ מַשְׁהוֹ
 דְּמַשְׁהוֹ שְׂאֵר וְחָמִץ כָּל יְמֵי הַפֶּסַח כִּי גְלוּי וְיָדוּעַ לְפָנֶיךָ רַבּוֹנוּ
 דְּעִלְמָא כֻּלָּא, שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְבָשָׂר וְדָם בְּעֲצָמוֹ לְהִיּוֹת נִזְהָר מִמַּשְׁהוֹ
 חָמִץ, אִם לֹא עַל יְדֵי יְשׁוּעָתְךָ וּרַחֲמֵיךָ רַחֵם עָלֵינוּ בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּיּים,
 גּוֹאֵל חֲזָק, רַחֲמָן אֱמֵתִי, וְשִׁמְרָנוּ וְהַצִּילֵנוּ מִמַּשְׁהוֹ חָמִץ כָּל יְמֵי
 הַפֶּסַח הַקָּדוֹשִׁים, וְתַעֲזָרְנוּ וְתִזְכָּנוּ לְצֵאת מֵעֲבָדוֹת לְחֵרוֹת מִיְגוֹן
 לְשִׁמְחָה, מֵאֲכָל לְיוֹם טוֹב מֵאַפְלָה לְאוֹר גְּדוֹל וְנִזְכָּה לְסִדֵּר הַסֵּדֶר
 שֶׁל פֶּסַח בְּהַתְעוֹרְרוֹת גְּדוֹל וּבְהַתְלַהֲבוֹת נִפְלָא וּבְשִׁמְחָה רַבָּה
 וְעֲצוּמָה וְנִזְכָּה שְׂיִבּוֹאוּ עָלֵינוּ וְיֵאִירוּ בָּנוּ בְּהַאֲרָה נִפְלְאָה כָּל הַמַּחִין
 דְּגִדְלוֹת וְקִטְנוֹת הַמְּאִירִין בַּפֶּסַח בְּאוֹר גְּדוֹל וְנִפְלָא וְנִזְכָּה:

תְּכוּ: מְלֵא רַחֲמִים, עֲזָרְנוּ וְתוֹשִׁיעֵנוּ לְקַיֵּם הַמִּצְוֹת שֶׁל פּוּרִים
 בְּקְדוּשָׁה וּבְשִׁמְחָה גְדוֹלָה כָּל כָּף, עַד שְׁנִזְכָּה עַל יְדֵי זֶה לְהִיּוֹת
 נִזְהָרִים בְּאַמֶּת מִמַּשְׁהוֹ חָמִץ בַּפֶּסַח, וּלְקַיֵּם כָּל הַמִּצְוֹת הַנּוֹרְאוֹת
 שֶׁל פֶּסַח בְּקְדוּשָׁה גְדוֹלָה וּבְשִׁמְחָה נּוֹרְאָה וְעֲצוּמָה רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַן
 שְׂמֵךְ, וְזִכָּנוּ עִתָּה לְפַעַל בְּקִשְׁתֵּינוּ בְּרַחֲמִים אֲצִלֶּךָ, עֲזָרְנוּ וְתוֹשִׁיעֵנוּ
 עַל פִּי הַתּוֹרָה הַזֹּאת לָשׁוּב וּלְהַתְקַרֵּב אֵלֶיךָ מְהֵרָה בְּאַמֶּת,
 הוֹשִׁיעֵנוּ מִכַּח קְדוּשַׁת הַיָּם וְהִשׁוּעָה הַנִּפְלְאָה שֶׁל פּוּרִים, שְׁנִזְכָּה
 לְהַתְהַפֵּךְ מֵעִתָּה מֵרַע לְטוֹב, וְנִזְכָּה לְצֵאת מִיְגוֹן לְשִׁמְחָה וּמֵאַפְלָה
 לְאוֹר גְּדוֹל:

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'תתקיב - צמח מנוהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדף צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות -

תכו: ועזרנו והושיענו להתענות תענית אסתר קודם פורים בקדשה גדולה, ולומר סליחות בכונה גדולה, ולצעק ולזעק אליך מאד מאד ותפתח את לבבי שאזכה להרגיש כאב עוונותי באמת בלבי, ועצם צרת נפשי אשר אין לשער, עד שאזכה לזעק זעקה גדולה ומרה כראוי לי לזעק לפי רבוי עוונותי ופשעי העצומים, ופגמי הגדולים והרבים מאד, עד אשר יתעוררו רחמיך עלי באמת, ותמהר להושיעני ולגאלני ממני בעצמי, ותעשה את אשר בחקיך אלה ואת מצותיך אשמור באמת ובלב שלם אבי מלכי יוצרי ובוראי ועושי, הורני הדרך איך להתחיל מבחינת קדשת פורים, באשר רמזת לנו על ידי חכמיך הקדושים, עזרני בדרך גם וישועה נפלאה ונוראה, בדרך חדוש נפלא ונורא, באפן שאזכה מעתה לשוב אליך בתשובה שלמה באמת ואזכה להתחיל מחדש התחלה שלמה ואמתית בכל לב ונפש בעבודתך באמת, ותורני ותלמדני באמת ממה להתחיל ובאיזה דרך ועצה אזכה לשוב אליך באמת:

תכח: רבונו של עולם, "גדל העצה ורב העליה", תקנני בעצה טובה מלפניך, והושיעני מהרה למען שמך, באפן שאזכה מעתה לתשובה שלמה באמת כל ימי חיי, ולא אסור מעתה מרצונך ימין ושמאל ואזכה ללמוד וללמד לשמור ולעשות ולקיים את כל דברי [תלמוד] תורתך באהבה, ולקיים כל המצוות וכל הדברים שבקדשה, ולעשות כל דבר ודבר במועדו ובזמנו, והכל אעשה יפה בעתו בקדשה ובטהרה גדולה, ותחזקני בשמחה וחדוה תמיד ואזכה בכח הצדיקים האמתים לגרש ולבטל ממני ומכל ישראל קלפת המן עמלק ימח שמו, ולהמשיך עלי קדשת הים והישועה של פורים:

זֶקֶן נֵתָן וְכֹל יַעֲבֹד

תכט: ותרחם עלינו בכל דור ודור ובכל שנה ושנה, שנזכה לשמח
מאד מאד בימי הפורים בשמחה גדולה וחדוה רבה ועצומה ונזכה
לקיים מצות קריאת המגלה בקדשה ובטהרה גדולה ובשמחה רבה
ועצומה ונזכה להתבונן גדל עצם הנם הנפלא והישועה הנוראה
והעצומה הזאת, ולפרסומי נפא בפני כל עם ועדה, ונזכה לקיים
מצות "משלוח מנות איש לרעהו ומתנות לאביונים" ומצות
סעודת פורים בשלמות גדול ובשמחה רבה ועצומה ונזכה לקיים
מצות השכרות של פורים באשר צוינו חכמינו זכרונם לברכה
ותעזרנו ותשמרנו שלא יזיק לנו השתייה והשכרות של פורים כלל
לא בגוף ולא בנפש, ולא יזיק שום אדם ולא שום דבר על ידי
השכרות רק נזכה על ידי השכרות של פורים לבא לתוך שמחה
גדולה וחדוה רבה ועצומה מאד, לתוך שמחה של פורים, אשר אז
מאיר הארה נפלאה ועצומה שהוא הארת מרדכי, אשר אין
דגמתה בכל ימות השנה: